

РЕШЕНИЕ

№ 7003

гр. София, 26.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 20.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3799** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс / АПК /, вр. чл. 84, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], чрез пълномощника адв. К., срещу Решение № РС-53-(1)/ 09.02.2021 г., издадено от председателя на Патентното ведомство на Република България /ПВРБ/, с което на основание чл.76, ал.7, т.1 от ЗМГО, е оставено без уважение искане вх.№ 70135124/09.01.2020 г., за заличаване регистрация на марка рег. № 63984 D., комбинирана.

Наведените и аргументирани подробно в жалбата и депозираните писмени бележки основания за незаконосъобразност и неправилност на акта, като постановено при нарушение на материалния закон, са основания за оспорване на административни актове по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК. В жалбата и депозирано писмено становище по същество на делото, се сочи, че неправилно ответника е оставил искането за заличаване на процесната марка без уважение, тъй като по делото са налице доказателства, удостоверяващи ползването на знака D., както преди нейното заявяване, така и към момента на подаване на искането за нейното заличаване. На следващо място се навеждат аргументи, че стоките от клас 9 МКСУ - слънчеви очила, рамки и аксесоари към тях от процесната марка са идентични с тези, за които по-ранната марка е регистрирана, а останалите са сходни. Твърди се, че противопоставените марки са фонетично, визуално и смислово сходни, а в някои части идентични, поради което е налице вероятност от объркване на потребителите.

Настоява се, че дружеството-жалбоподател е действителен притежател на по-ранната марка, което се установява от приложените по делото веществени доказателства, а отделно от това и заради обстоятелството, че я използва на релевантния пазар в продължителен период от време. Прави се искане оспореното решение да бъде отменено, претендират се разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – председателят на Патентно ведомство чрез процесуалния си представител моли съда да отхвърли жалбата. В представени писмени бележки се излагат съображения, че в хода на административното и съдебното производство искателят не е представил доказателства за по-ранното използване в търговската си дейност на нерегистрираната марка, доколкото дейността на разпространяване на процесните стоки е осъществена от различни търговски дружества, независимо от това, че е налице фамилна връзка между физическите лица, което обстоятелство е неприложимо за юридическите лица. Посочва се, че жалбоподателя е използвал знака не като негов притежател, а в качеството си на притежател на неизключителна лицензия. Отделно от това оспорващия не е представил доказателства за непрекъснато използване на процесната марка. Прави се искане обжалваното решение да бъде потвърдено, претендират се разноски за юрисконсулско възнаграждение, пледира прекомерност на адвокатското възнаграждение, алтернативно на основание чл.84, ал.5 от ЗМГО сторените такива да не бъдат възлагани в тежест на ответника.

Заинтересована страна - [фирма] – се представлява от адв.Т., който моли жалбата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана, доколкото по делото не са представени доказателства, от които да е видно, че е налице по-ранно използване на марката от жалбоподателя или непрекъснатото ѝ използване от последния, в периода 2003-2020 г., а отделно това е лицензополучател, а не неин притежател. Прави искане оспореното решение да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно, претендира разноски, съгласно представен списък.

Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата и представените писмени становища от страните основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно, на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира за установено следното от фактическа страна:

На 09.01.2020 г. И. П. – управител на [фирма], [населено място] депозирала искане вх.№ 70125124, на основание чл.36, ал.3, т.1, вр. чл.12, ал.4 от ЗМГО до Патентно ведомство на Република България, за заличаване регистрация на марка рег. № 63984, D., комбинирана по отношение на стоките от клас 9 МКСУ: слънчеви очила, рамки и аксесоари към тях, включени в този клас.

В искането се посочвало, че е налице използване на нерегистрирана марка D. в търговската дейност на няколко свързани фирми, които били с фактическо управление от И. П.-С., като лице наследник и управител на всички посочени в същото ЕТ, както и, че в продължение на 26 години дистрибутира на територията на страната „очила, рамки за очила и необходимите за тях аксесоари“, с нерегистрираната марка D..

На основание чл.76, ал.1 от ЗМГО искането било изпратено на притежателя на правото върху марката [фирма], [населено място], които в законоустановения срок подали писмените си възражения, впоследствие връчени на искателя.

На 26.04.2004г. между „Нориксон Г.“ /Х./ и [фирма] България / предишно наименование на [фирма] /, бил сключен контракт, чрез който доставчикът се задължавал да произведе, достави и прехвърли в притежание на купувача кутии за

слънчеви очила, слънчеви очила, рамки за очила, готови очила за четене, аксесоари за мобилни телефони и др. стоки с марките Bolle, D., Ritmas sunglasses и др., със задължение да ги закупи до 31.05.2005г. На 26.04.2004г., 01.06.2005г., 05.06.2006г. и 03.07.2007г. били сключени анекси към договора, с който продължили срока му на действие до 03.07.2008г.

Марка D., рег. № 63984, комбинирана, била заявена от [фирма] – [населено място], на 01.06.2006г., регистрирана на 13.03.2008г., със срок на закрила до 01.06.2026г., за стоки от клас 9 на МКСУ: „слънчеви очила, рамки и аксесоари към тях, включени в този клас“. Библиографските данни включвали изображението D..

Марка с вх. № 154011, D., комбинирана, била заявена на 22.02.2019г., от [фирма], за стоки и услуги от класове 9, 16 и 35 на МКСУ, както следва:

Клас 9 - верижки за очила и слънчеви очила; кръгови лещи; лещи; пластмасови; огледала / оптика /; обективи /лещи / оптика; оптични лещи; оптични огледала; очила, слънчеви очила и контактни лещи; очни лещи; поларизационни филтри; противоотразителни лещи; странични предпазители за очила; дръжки за очила; дръжки за слънчеви очила; калъфи за очила; коригиращи лещи / оптика /; коригиращи очила; лещи за корекция на зрението; подложки за нос за слънчеви очила; подложки за носа за очила; принадлежности за коригиране на зрението; рамки за очила и слънчеви очила; рамки за очила, изработени от комбинация от метал и пластмаса; рамки за очила, направени от метал, или от комбинация от метал и пластмаса; рамки за очила, направени от метал и от синтетичен материал; резервни стъкла за очила; слънчеви очила; части за очила; кутии за лещи; верижки а носене на очила; връз; диоптрични очила за плувци; държачи за контактни лещи; държачи за очила; защитни очила; защитни средства за очите; калъфи за детски очила; калъфи за лещи; калъфи за очиларски изделия; калъфи за очила; контактни лещи; коригиращи принадлежности за очи; кутийки за носене на контактни лещи; лещи за очила; лещи за стъкла; нерамкирани рамки за очила; оптични очила; очила; очила за деца; очила за четене; очила маски; очиларски изделия; полароидни очила; предпазни очила; рамки за очила; странични защитни протектори за очила; стъкла за очила; съдове за контактни лещи; верижки за слънчеви очила; връзки за слънчеви очила; калъфи за очила и слънчеви очила; рамки за слънчеви очила; стъкла за слънчеви очила; щипки за слънчеви очила;

Клас 16 – печатни рекламни материали; рекламни брошури, съдържащи промоционални оферти; рекламни плакати, печатни, печатарски канцеларски материали за рекламни, маркетингови и промоционални цели; рекламни плакати, снимки с автограф, пощенски картички, поздравителни картички, листове от рециклирана целулоза, календари, специално за стени и маси / от хартия/; пликкове / канцеларски материали/, бележници за писане, хартия за опаковане, хартиени торби, пластмасови торбички за опаковане, списания, извлечения – разпечатки от бази данни на хартиен вид, информационни брошури, информационни листовки, пластмасови материали за опаковане на лазери, фотографии / печатни/, фотоалбуми, календари, каталози, баджове с имена / офис консумативи/, рекламни щампи /гравюри/, репродукции на картини, рисунки / графики/;

Клас 35- разпространение на рекламни материали; маркетинг; реклама; разпространение на печатни рекламни материали; разпространение на промоционални брошури; разпространение на реклами за други, чрез онлайн комуникационна мрежа в интернет; разпространение на рекламни съобщения;

разпространение на реклами; разпространение на реклами за трети лица; разпространение на реклами чрез мрежи за онлайн комуникации; услуги за търговия на дребно, във връзка с артикули за глава; услуги за продажба на дребно във връзка с очила; услуги за търговия на дребно във връзка с очила. Библиографските данни за марката включвали изображението D..

При обсъждане основанията за допустимостта на искането, ответника приел, че като податели на искането са посочени О. – Оптик 1“ Е. и И. П.-С., а в заявката по нерегистрираната марка е посочено само юридическото лице.

С протокол от 04.05.2003г. [фирма] предал на И. П. в качеството ѝ на управител на [фирма] 2000 бр. рамки за очила на обща стойност 1300 лева, с означения М., В., D., R., P.. Видно от приложените пред ПВ фактури, издадени от [фирма] за продажба на стоки „рамки за очила“, са реализирани такива на различни търговски дружества, означени със знака D.. Видно от представените митнически документи, ЕТ е направил на три дати внос от У. на 1737 бр. рамки за очила и 336 бр. слънчеви очила, означени със знак D.. За периода от 1995г. до 01.01.2003 г. [фирма] е разпространявал в търговската мрежа на територията на страната рамки за очила и слънчеви очила, означени с нерегистрираната марка D., като от 25.07.1997г. упълномощил И. П. да го представлява, вкл. и при извършване на покупко-продажби. Липсват данни по административната преписка [фирма] да е използвал този знак от името или в полза на дружеството-жалбоподател.

[фирма] – [населено място] упълномощил И. П. да извършва от негово име всички незабранени от закона дейности. За периода 14.01 - 22.01.2002г. ЕТ импортирал в страната рамки за очила, очила, аксесоари за очила и др., от тях 2800 бр. били рамки за очила, означени със знака D.. За периода 21.01.2002г. - 31.01.2002г. [фирма] издал три фактури за продажба на очила и аксесоари за очила, като някои от тях били обозначени със знака D..

[фирма] – [населено място] упълномощил И. П. да извършва от негово име всички незабранени от закона дейности. За периода 22.03 - 14.06.2002г. ЕТ импортирал в страната от изпращача Каналот Импорт – Експорт Б., Китай, рамки за очила, очила, аксесоари за очила и др., с получател [фирма], от които 6200 бр. слънчеви очила, означени със знака D..

Било установено, че наследници на Г. Р. са М. В. – съпруга и И. П. – дъщеря.

И. П. регистрирала [фирма], като на 22.07.2002г. било вписано прекратяване на дейността ѝ. Съгласно представените по делото фактури, в периода 1993 – 1994 г. ЕТ е продавал на различни дружества рамки за очила, като 370 бр. от тях били означени със знака D., с продажна цена от 100 до 400 лева, без в издадените по този повод фактури да има подпис на страните по сделките. С две митнически декларации от 2001г. ЕТ импортирало от Китай рамки за очила, калъфи за очила, стъкла за очила и слънчеви очила - 900 бр. означени със знака D., с единична цена 0,16 U..

И. П. регистрирала и [фирма], като впоследствие била вписана промяна в наименованието – [фирма].

На 18.03.2003г. било регистрирано [фирма], с едноличен собственик на капитала И. П., в чийто патримониум било прехвърлено предприятието [фирма].

Видно от депозирания по делото лицензионен договор от R. /B./ T. CO, в качеството си на притежател на марките D., R., R. P., P. R., ROSEHEIR, B. CLASSIC и P., е предоставил на [фирма] неизключителна лицензия за ползване на марките за всички регистрирани класове от МКСУ, за срок от 10 години.

Ответника, след преглед и анализ на всички представени по преписката доказателства, приел, че търговските предприятия [фирма] – [населено място] и [фирма] – [населено място], са заличени и независимо от обстоятелството, че И. П. е наследник на Г. Р. и М. В., [фирма] – [населено място] и [фирма] – [населено място], не са били притежатели на регистрираната марка, респ. не е било налице изключително право върху знака, което да бъде наследено, поради което е налице действително използване на нерегистрирания знак D. от [фирма].

Председателят на ПВ посочил, че по преписката са налице данни, че процесната марка е внасяна на територията на сраната ни и от други търговски предприятия и след като стоките не са били поръчани и произведени от името и за сметка на дружеството-жалбоподател, очевидно същото не е действало като притежател на нерегистрираната марка, а като ползвател на знака D., за което е бил наясно, че принадлежи на чуждестранно лице.

По отношение на представените по преписката декларации от търговски дружества, контрагенти на жалбоподателя, ответника е посочил, че са неотнормими към предмета на спора, тъй като от тях не може да бъде установено кога са започнали търговските взаимоотношения, както и обема на използване на процесната марка.

На 10.09.2020г. в ПВ постъпил сигнал от маркопритежателя, чрез което се оспорвала достоверността на представените от [фирма] митнически декларации.

Със становище, определения от председателят на ПВ със Заповед № 3-1042-/1//14.12.2020г. състав по спорове, взел решение за отхвърляне на искането като неоснователно.

Председателят на ПВ в оспореното решение е посочил и, че дори да се пренебрегне факта, че жалбоподателя използва знака, въз основа на лицензионен договор, и да се приеме, че е неин притежател, във връзка с разпоредбата на чл.12, ал.4 от ЗМГО, са налице значителни периоди на прекъсване на търговското използване на процесната марка.

В обобщение ответника е приел, че по преписката не са налице данни, от които да се направи извод, че са изпълнени предпоставките по чл.12, ал.4 от ЗМГО, вследствие на което е оставил без уважение искането за заличаване регистрацията на марка рег. № 63984, D., комбинирана, за всички стоки от клас 9 на МКСУ

Съгласно заключението на съдебно-марковата експертиза, отличителен елемент при нерегистрирания знак и регистрираната марка е думата D., като по начина на представяне е доминираща. Регистрираната марка представлява думата D., изписана с удебелени стандартни печатни главни букви, без цвят. Фонетично знакът D. и при двете марки е идентичен и във всички търговски документи и материали тя се изговаря като „Дачи“. Между знаците от веществените доказателства и регистрираната марка, е налице фонетична идентичност и имат еднакъв буквен състав – „Дачи“. Върху веществените доказателства знакът бил поставен в черно-бяло или в син цвят. При буквите има уплътняване, като в някои случаи е налице прекъсване на линията на латинската буква D, а последната латинска буква i била представена като малка такава. Във визуален аспект знаците са сходни. Състоят се от едни и същи букви,

разположени в една и съща последователност, изписани без художествени особености. Разликите, които довеждали до сходство, а не идентичност били в дебелината и понякога в цветовете на буквите при жалбоподателя – първата буква D и последната буква i, изписани съответно с прекъсната линия и малко i, за разлика от изписването на двете букви в регистрираната марка. Не било открито смислово значение на думата D. в българския или чуждестранен речников фонд, съответно същата следва да бъде определена като фантазийна, без смислово значение. В този смисъл не е открита смислова идентичност или сходство между противопоставените марки. Налице е близост между знаците в обстоятелството, че и при двете знакът е един и същ и е фантазиен и може да се приеме, че представлява наименование, собствено име на продукти. Не е установена смислова идентичност/сходство, поради фантазийност на думата.

Стоките от документите и материалите на дружеството-жалбоподател са рамки за очила, калъфи за очила, лещи за очила, верижки/ланци за очила, кърпички за почистване на очила, консумативи за очила, слънчеви очила, корекционни очила, дръжки за очила, спрей за почистване на очила, отверки за очила, контейнери за лещи, очила, а стоките от регистрираната марка са слънчеви очила, рамки и аксесоари към тях, включени в този клас 9.

Стоките слънчеви очила от регистрираната марка са идентични на стоките слънчеви очила и очила от материали на жалбоподателя, тъй като родовото понятие очила, включва в себе си и слънчеви очила. Рамки за слънчеви очила от регистрираната марка, са идентични на стоката рамки за очила от материалите на жалбоподателя, тъй като могат да се ползват за слънчеви очила и са сходни на тази стока, тъй като рамките могат да бъдат предназначени и за диоптрични очила.

Аксесоари за слънчеви очила от регистрираната марка са идентични на стоки на калъфи за очила, ланци/верижки за очила, кърпички за почистване на очила, тъй като всички изброени представляват аксесоари за очила.

В останалата си част стоките на жалбоподателя са сходни на стоките от регистрираната марка, поради обстоятелството, че имат свързан с очила характер, един и същ кръг потребители, представляват близки/съпътстващи/допълващи очилата стоки, обичайно се предлагат за продажба в близост до очила, в еднакви търговски обекти.

На 21.09.2021г. Г. П., в качеството му на управител на [фирма] подал сигнал до Софийска районна прокуратура срещу И. П., за извършено според него престъпление по чл.309, ал.1 от НК, относно представянето

от нейна страна пред производствата пред съда, ПВ и Комисия за защита от конкуренция, на неистински или преправени частни документи, от които и лицензионен договор от 15.10.2002г., декларация от 15.01.2019г. и споразумение за дистрибуторство от м. май 2002г. между Wenzhou и [фирма].

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срок, от лице инициатор на производството пред административния орган, срещу акт с неблагоприятно за молителя съдържание, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Патентно ведомство, съобразно правомощията, предвидени в чл.75, ал.4 от ЗМГО. Решението е издадено в предвидената от закона форма и съдържа необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване.

При издаване на обжалвания административен акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са препятствали възможността му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховния административен съд, съществено е това нарушението, при наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Производството е започнало по искане на искателя. Препис от искането е връчено на притежателя на по-ранната марка, който се е възползвал от дадената му възможност за становище и представяне на доказателства, с което настоящият състав приема, че административният орган е спазил процедурата. Оспорваното решение е издадено в съответствие с материалноправните разпоредби.

Съгласно легалното определение на чл. 9 от ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. Такива знаци могат да бъдат думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, комбинация от цветове, звукови знаци или всякакви комбинации от такива знаци. Правото на марка се придобива чрез регистрация, считано от датата на подаване на заявката. Регистрираната марка дава право на нейния притежател да се противопоставя на нейното нерегламентирано използване, да се противопоставя на регистрацията на марки, които са сходни или

идентични с неговата марка.

Съгласно чл. 12, ал. 4 от ЗМГО при опозиция, подадена от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България, не се регистрира, когато тя е идентична или сходна на нерегистрираната и е предназначена за стоки или услуги, които са идентични или сходни на тези, за които нерегистрираната се използва, и във връзка с които за нея е подадена заявка за регистрация, при условие че нерегистрираната е действително използвана преди датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на по-късната и това използване продължава до подаването на опозицията. Действителният притежател на нерегистрирана марка разполага с ограничени по вид и обем права, като същия може да противопоставя нерегистрираната марка на вече регистрирана марка, но при определени изисквания и условия. Следва да се посочи изрично, че от представените по делото доказателства не се установява жалбоподателя да е лице с процесуална легитимация да подава искане за заличаване на регистрираната марка, тъй като не са налице нито една от предпоставките на чл.12, ал.4 от ЗМГО. На първо място видно от лицензионен договор от 15.10.2002г., лизингодателят R. / B./ T. CO. L. е преотстъпил на лизингополучателя – [фирма] правото на ползване върху изброените в договора марки, сред които е и процесната, за срок от 10 години. По делото не са налице данни, от които да е видно, че понастоящем [фирма], е притежател на знака D., откъдето за него да възниква правото за подаване на опозиция.

Регистрацията на марка се заличава и когато марката е регистрирана в нарушение на чл. 12 ЗМГО. В този случай на преценка подлежат обстоятелствата дали искането за заличаване е подадено от действителния притежател на нерегистрирана марка, дали тази нерегистрирана марка се използва в търговската дейност на територията на Република България, както и дали за нея е подадена заявка за регистрация и са платени таксите по чл. 42, ал. 6.

В процесният случай, като е разгледал отправеното до него искане на основание чл.36, ал.3, т.1 врс чл.12, ал.4 от ЗМГО, ответникът правилно е очертал правнорелевантните факти, подлежащи на доказване в своята кумулативност: 1) нерегистрирана марка, използвана от молителя; 2) подадена заявка за регистрация на нерегистрираната марка; 3) действително използване на нерегистрираната марка от страна на молителя в търговската дейност на територията на страната; 4) начална дата на действително търговско използване на нерегистрираната марка, която е по-ранна от датата на подаване на заявка за регистрация на

процесната марка, като в чл. 12, ал. 4 от ЗМГО във връзка с чл.36, ал.7 е въведено изискване това използване да продължава до подаване искането за заличаване. Липсата на някой от горните елементи води до неоснователност на искането.

По отношение на втората кумулативно предвидена в разпоредбата на чл.12, ал.4 от ЗМГО предпоставка – марката да се използва в търговската дейност на територията на Република България, по делото не са налице доказателствени източници, които да са в подкрепа на това настояване от страна на дружеството-жалбоподател. Страните не спорят, че датата на заявяване на атакуваната марка D. е 01.06.2006 г., а искането за заличаване е от 09.01.2020 г., следователно на доказване подлежат фактите, обуславящи действителното използване на нерегистрираната марка в търговската дейност на дружеството-жалбоподател на територията на страната, което е и спорния по делото въпрос.

Нормата на чл.12, ал.4 от ЗМГО дефинира понятието „използване в търговската дейност“ на нерегистрирана марка. Съгласно определението, дадено в чл.13, ал.2 от ЗМГО използване в търговската дейност по смисъла на, ал. 1 е: 1) поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2) предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3) вносът или износът на стоките с този знак; 4) използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование; 5) използването на знака в търговски книжа и в реклами; 6) използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в нарушение на чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията. Следователно, като „използване в търговската дейност“ и по смисъла на чл.12, ал.4 ЗМГО, следва да се възприема обозначаването на стоки и услуги със съответния нерегистриран знак по начините, посочени в чл. 13, ал. 2 от ЗМГО.

В чл.17, ал.4, т.1 от Наредбата за реда за оформяне, подаване и разглеждане на опозиции по Закона за марките и географските означения, изрично са регламентирани подлежащите на оценка факти и обстоятелства при преценка на доказаността на използване в търговската дейност на нерегистрираната марка. Освен двете релевантни дати следва да се прецени мястото, продължителността, обема и естеството на употреба на нерегистрираната марка във връзка с услугите. При преценка налице ли е „използване в търговската дейност“ следва да се съобрази как марката е присъствала в търговската дейност с определените услуги и то не за лична употреба, а с цел генериране на печалба, като използването

трябва да е осъществено на пазара със степен и интензитет, съответстващ на естеството на услугите, с които марката е предназначена да се отличава. Използването трябва да е публично, а не за нуждите в частната сфера и за вътрешни цели, с цел постигане икономическо предимство за осигуряване пазар на услугите които марката представлява. Подобни обстоятелства както пред административния орган, така и пред съда не се установиха. Приложенияте от жалбоподателя фактури касаят продажбата от страна на [фирма] на очила, рамки, лещи и консумативи за очила. Представените към тях описи не могат да бъдат годно доказателствено средство, доколкото не са част от реквизитите на издадения счетоводен документ и не могат да удостоверят обстоятелството, че в тях са описани именно стоки с процесния знак. На описите е наличен единствено печата на предприятието на жалбоподателя, без да има каквото и да било изявление от купувача на посочените в тях стоки. По същия начин стои въпроса и с приобщените към делото веществени доказателства, доколкото както от тях, така и от събраната доказателствена маса не може да се установи по безспорен и категоричен начин, кога, къде са произведени стоките, съответно кога, къде, как са поставени наличните по тях знаци, а стоките, предмет на митническите декларации не са с получател [фирма] или [фирма].

Съдът кредитира изцяло заключението на възложената съдебно-маркова експертиза, като обосновано и компетентно. По делото липсват данни, от които да може да се направи дори и хипотетичен извод, за заинтересованост на вещото лице от изхода на настоящото производство. Вещото лице е предупредено от съда за наказателната отговорност, която носи по смисъла на чл.291 от НК. Регистрирания в списъка на вещите лица експерт е специалист, в областта на науката и техниката – патентно право, въз основа на което упражнява професията вещо лице - експерт, висококвалифициран, известен в системата като обективен и безпристрастен професионалисти. Видно от обстоятелствената част на коментирания експертиза, вещото лице се е запознало с приложенияте по делото материали, след обсъждане на всички релевантни за делото въпроси, е отговорило професионално и компетентно на поставените въпроси. На последно място обстоятелството, че заключението на експертизата не обслужва тезата на страна по делото, не я прави необоснована и неправилна. Поради тези съображения съдът кредитира изцяло приложената по делото съдебно-маркова експертиза, като обоснована, аргументирана, изготвена от професионалист в съответната област, поради което и не намира основание да не формира вътрешното си убеждение и върху това

заклучение, макар и по въпросите, на което е дала отговори да не се оспорват от страните.

Настоящия съдебен състав напълно споделя направените изводи от страна на административния орган по отношение на това дали е доказано използването в търговската дейност на процесната марка от жалбоподателя, като се солидаризира с направения прочит и представена хронология на съществуването и заличаване на ЕТ, регистрирани както на И. П., така и на нейните родители. Направен е подробен анализ на правнорелевантните факти и документи, от които не може да се направи обосновано предположение за търговска реализация на стоките, обозначени с по-ранния нерегистриран знак, както и не може да се обоснове заключението за утвърждаване на заеман пазарен дял на стоките, обозначени с посочената марка.

Притежанието на нерегистрирана марка по своята същност се изразява в нейното постоянно /непрекъснато/ фактическо използване, като депозираните по делото доказателства не могат да доведат до извода, че искателят действително е използвал по-ранната нерегистрирана марка непрекъснато преди датата на заявяване на процесната марка, както и че използването е продължило до подаване на искането. Приложените от жалбоподателя декларации от управителите на търговски дружества не могат да обусловят заключение, че [фирма] постоянно използва в търговската си дейност процесните стоки, доколкото същите са в нечетлив вид, съответно не може да се установи кое лице на кое търговско дружество е представител, за да може да се провери неговото изявление, посредством предвидените за това процесуални способности. Последните носят печат единствено на жалбоподателя, което навежда съда на мисълта за тенденциозност при депозиране на доказателства от страна по делото, което е недопустимо.

Предвид липсата на процесуална легитимация у дружеството-жалбоподател да подава опозиция и липсата на данни за действително използване на нерегистрираната марка в търговската дейност на действителния ѝ притежател, не са изпълнени двата основно кумулативно изискуемите елемента на фактическия състав на чл. 12, ал. 4 от ЗМГО, което прави безпредметно произнасянето по другите визирани в правната норма предпоставки.

Въз основа на изложените мотиви, съдът приема оспореното решение като издадено от компетентен административен орган, в установената от закона форма, без да са налице съществени нарушения на административно производствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, за законосъобразен

административен акт.

С оглед изхода от спора, на основание чл.143, ал.1 от АПК, в тежест на жалбоподателя следва да бъдат присъдени претендираните от страните разноски, както следва: в полза на ответника сумата от 100 лева, представляващи разноски за юрисконсулско възнаграждение, съгласно чл.143, ал.3 от АПК, вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ; и на заинтересованата страна в размер на 900 лв., съгласно представен списък, доколкото не е налице възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], чрез пълномощника адв. К., срещу Решение № РС-53-(1)/ 09.02.2021 г., издадено от председателя на Патентното ведомство на Република България, с което на основание чл.76, ал.7, т.1 от ЗМГО е оставено без уважение искане вх.№ 70135124/09.01.2020 г. за заличаване регистрацията на марка рег. № 63984, D., комбинирана.

ОСЪЖДА [фирма] - [населено място], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Патентно ведомство на Република България сумата от 100 лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК:[ЕИК], да заплати на [фирма] - [населено място] сумата от 900 лева, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните, пред Върховния административен съд на Република България.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ:

